

I Sverige, der ganske vist som ikke-EF-land ikke bør være noget efterfølgelseseksempel i Danmark, har en forhøjelse af punktafgiften haft knugende virkning på branchens kår, se venligst vedlagte kopi af skrivelse af 1. juni 1981 fra Svenska Chokolad-, Konfektyr- og Kexfabrikantforeningen til Budgetdepartementet.

Afgiften som sådan er, som man vil vide, et stadigt incitament til markedsføring af *konkurrerende artikler*, som bevidst holdes under afgiftskriteriegrænsen, som f. eks. forskellige former for kiks, bisquits og snackprodukter med islæt af i sig selv afgiftspligtige varer.

Da vore varer for en stor part købes pr. impuls er *runde priser* stadig en vigtig købsmotivering i vor branche. Dette er en rent forbrugerbestemt faktisk kendsgerning.

Derfor har branchen oftest muligt måttet ty til at kompensere afgifts- og momsforhøjelser med vægtnedsættelser, som *ikke tjener virksomhedernes økonomiske interesser*, og ej heller Statens, da de jo virker *provenu-nedsættende*.

Sammenholdt hermed vil det forstås, at sådanne, hovedsagelig af afgiften betingede danske vare-særstørrelser i vidt omfang kræver opretholdelse af *specielle styk-vægte og emballager til eksport, en meget fordyrende omstændighed* ved siden af for omtalte generalomkostnings-problemer.

En eventuel afgifts-forhøjelse vil ydermere på bekostning af de danske handelserhverv øge *grænsehandelen*, hvilket også bevirker *nedgang i Statens afgiftsprovenu*. Det vil her være bekendt, at navnlig konfekturedetailhandelen i Sønderjylland har haft meget trange kår i flere år.

Det bør også nævnes, at kakaodyrker-landene i flere år har anset den danske afgift på chokolade for at være en ikke-tarifær importbegrænsning og en Anti-Ulandshjælp.

Bekendt vil det være, at afgiften har været afgørende medvirkende til den stærkt negati-

ve udvikling i importen af bl. a. kakao-bønner siden 2. Verdenskrig.

Endelig synes den kvantitative udvikling i de senere år ikke at tale for, at en afgiftsforhøjelse skulle have nogen udsigt til at øge Statens provenu.

Fra 1976-1980, i 5 år, er den afgiftsberigtigede tonnage steget fra 50.400 tons til 54.869 tons eller med i alt knap 8,9 pct. eller gennemsnitlig knap 1,8 pct. pr. år. 1. kvartal af 1981 viser dertil en tilbagegang i forhold til 1980 på 5 pct.

En *dyrtidsregulering med en øjeblikkelig stor forhøjelse af afgiften* vil efter vor sikre overbevisning kun kunne resultere i, at vor branche kan komme til at dele den skæbne med flere andre, at *forbruget og virksomhedernes salg og indtjening falder både hjemme og på eksporten - at afgiftsprovenuet stagnerer eller går ned* - og at *beskæftigelsen derfor nødvendigvis går ned*.

Som man ved, har vi i årenes løb kæmpet for at få fjernet punktafgiften for at komme på lige konkurrencefod med vore konkurrenter i de øvrige EF-lande. Vort synspunkt i den henseende er uændret og usvækket. - Imidlertid har vi forståelse for, at landets øjeblikkelige økonomiske situation tilsiger en udskydelse af denne ligestilling.

Men en afgiftsforhøjelse i en hvilken som helst form vil være at spille hasard med de gode arbejdspladser, der endnu er tilbage i branchen.

At afgifts-rygterne allerede har vakt nervøsitet til skade for julesæsonen, som er i fuld gang fra midt i august og året ud, og at vi netop i år er ude for væsentlige stigninger i priserne på råvarer, hjælpestoffer og emballage, tilføjes kun for fuldstændighedens skyld.

Vi vil sætte pris på, *hvis* der mod forventning skulle være noget om medie-meddelelserne, at få lejlighed til at uddybe branchens situation mundtligt.

Med venlig hilsen

Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderforbundet

ERIK TOXVÆRD NIELSEN

Formand